

Bilag I (4).**Justitsministeriet.**

Kjøbenhavn, den 27. Juni 1921.

Til Handelsministeriet.

I hosfølgende Skrivelse af 1. Oktober f. A. har Direktionen for Nationalbanken i København udbedt sig en Udtalelse fra den kgl. Bankkommissær om, hvorvidt Lov om Banker af 4. Oktober 1919 maa antages at finde Anvendelse paa Nationalbanken, og efter at Justitsministeriet i den Anledning havde udbedt sig en Udtalelse over Sagen fra Handelsministeriet, har Handelsministeriet i Skrivelse af 26. Februar d. A. (36 18/20) under Vedlæggelse af Afskrift af en fra Bankinspektøren over Sagen indhentet Erklæring meddelt, at Handelsministeriet maa formene, at Bankloven saavel efter sine Ord som efter sin Hensigt omfatter Nationalbanken, og at der ikke kan paavises Hjemmel til at fritage den derfor.

Justitsministeriet mener imidlertid ikke at kunne tiltræde Handelsministeriets Opfattelse og skal i saa Henseende henvise til, at der i Bankloven findes adskillige Bestemmelser, der utvivlsomt er uforenelige med Nationalbankens Octroi, særlig med Hensyn til Tilsynet med Nationalbanken.

Statens Forhold til Nationalbanken og Tilsynet med denne har stedse været ordnet ved ganske specielle Regler med Lovkraft, jfr. Octroi af 4. Juli 1818 og Lov Nr. 157 af 12. Juli 1907, samt Lov af 30. August 1919.

Den Omstændighed, at der senere er givet en Lov, der fastsætter almindelige Regler til Regulering af Bankforholdene, skønnes efter almindelige Lovfortolkningsregler ikke at kunne medføre, at bestaaende Særregler for Nationalbanken bortfalder, medmindre den paagældende almindelige Lov indeholder en udtrykkelig Bestemmelse i saa Henseende — men dette er netop ikke Tilfældet for Banklovens Vedkommende.

Justitsministeriet maa derfor formene, at de i Banklovens §§ 3, 13, 14, 15, 18 og 21 givne Regler om Statens Tilsyn med Banker — som stridende med de for Nationalbanken ved Lovene af 1818 og 1907, samt 1919 fastsatte — ikke kan være anvendelige paa Nationalbanken, ligesom Bestemmelsen i Banklovens § 5 om Stadfæstelse af Vedtægter for Bankerne ikke kan have Betydning for Nationalbanken, hvis »Vedtægter« er givne ved Lov og kun med Lovgivningsmagtens Sanktion kan ændres.

Idet man i Henhold til foranstaaende maa være af den Opfattelse, at meget væsentlige Bestemmelser i Bankloven ikke kan være anvendelige overfor Nationalbanken, maa man finde det naturligt at antage, at Bankloven i det hele ikke kan anses gældende for Nationalbanken.

Under Henviisning til foranstaaende, skal Justitsministeriet, forinden man overfor Nationalbanken fremsætter sin Opfattelse af det rejste Spørgsmaal, udbede sig en fornyet Udtalelse fra Handelsministeriet.

Den vedlagte Skrivelse fra Nationalbanken bedes tilbagesendt med Svaret.

Svenning Rytter.*Sven Thomsen.*